

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

โครงการสังเคราะห์ระบบสารสนเทศทุเรียนหลงลับแล-หลินลับแลของจังหวัดอุตรดิตถ์สำหรับการจัดการระบบธุรกิจเกษตรเพื่อลดความเสียหายเปรียบในกลไกการตลาด และระบบพยากรณ์เพื่อการแจ้งเตือนภัยธรรมชาติของการผลิตในระบบวนเกษตร ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แนวคิดการบริหารจัดการ

ตอนที่ 2 การสังเคราะห์

ตอนที่ 1 แนวคิดการบริหารจัดการ

จากการทบทวน และศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับแนวคิด ทฤษฎีการบริหารจัดการผู้ศึกษาสามารถรวบรวมได้ ดังนี้

ความหมายของการบริหารจัดการ

สมพงษ์ เกษมสิน (2514) กล่าวว่า การบริหาร หมายถึง การใช้ศาสตร์และศิลป์นำเอาทรัพยากรบริหาร (administrative resource) เช่น คน เงิน วัสดุสิ่งของและการจัดการมาประกอบการตามกระบวนการบริหาร (process of administration) เช่น POSDCORB Model ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

เทเลอร์ (Taylor อ้างถึงใน สมพงษ์ เกษมสิน, 2523) ให้ความหมายการบริหารไว้ว่า งานบริหารทุกอย่างจำเป็นต้องกระทำโดยมีหลักเกณฑ์ ซึ่งกำหนดจากการวิเคราะห์ศึกษาโดยรอบคอบ ทั้งนี้เพื่อให้มีวิธีที่ดีที่สุดในอนาคตที่จะก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการผลิตมากยิ่งขึ้นเพื่อประโยชน์สำหรับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

คุนตซ์ (Koontz อ้างถึงใน สมพงษ์ เกษมสิน, 2523) ให้ความหมายของการจัดการหมายถึง การดำเนินงาน ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้โดยอาศัยปัจจัยทั้งหลายได้ แก่คน เงิน วัสดุสิ่งของเป็นอุปกรณ์การจัดการนั้น

ติน ปรัชญพฤทธิ์ (2535) มองการบริหารในลักษณะที่เป็นกระบวนการโดยหมายถึง กระบวนการนำเอาการตัดสินใจ และนโยบายไปปฏิบัติ ส่วนการบริหารรัฐกิจหมายถึงเกี่ยวข้องกับการนำเอานโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ

ธงชัย สันติวงษ์ (2543) กล่าวว่า “การบริหาร” (administration) มีรากศัพท์มาจากภาษา

ลาติน “administratae” หมายถึง ช่วยเหลือ (assist) หรืออำนวยความสะดวก (direct) การบริหารมีความสัมพันธ์หรือมีความหมายใกล้เคียงกับคำว่า “minister” ซึ่งหมายถึงการรับใช้หรือผู้รับใช้ หรือ ผู้รับใช้

รัฐ คือ รัฐมนตรี สำหรับความหมายดั้งเดิมของคำว่า administer หมายถึง การติดตามดูแลสิ่งต่างๆ ส่วน “การจัดการ” (management) นิยมใช้ในภาคเอกชนหรือภาคธุรกิจซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งเพื่อมุ่งแสวงหากำไร (profits) หรือกำไรสูงสุด (maximum profits) สำหรับผลประโยชน์ที่จะตกแก่สาธารณะถือเป็นวัตถุประสงค์รองหรือเป็นผลพลอยได้ (by product) การบริหาร บางครั้งเรียกว่าการบริหารจัดการ หมายถึง การดำเนินงาน หรือการปฏิบัติงานใด ๆ ของหน่วยงานของรัฐ และ/หรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐ (ถ้าเป็นหน่วยงานภาคเอกชน หมายถึงของหน่วยงานและ/หรือ บุคคล) ที่เกี่ยวข้องกับคน สิ่งของและหน่วยงาน โดยครอบคลุมเรื่องต่างๆ เช่น (1) การบริหารนโยบาย (policy) (2) การบริหารอำนาจหน้าที่ (authority) (3) การบริหารคุณธรรม (morality) (4) การบริหารที่เกี่ยวข้องกับสังคม (society) (5) การวางแผน (planning) (6) การจัดองค์การ (organizing) (7) การบริหารทรัพยากรมนุษย์ (staffing) (8) การอำนวยความสะดวก (directing) (9) การประสานงาน (coordinating) (10) การรายงาน (reporting) และ (11) การงบประมาณ (budgeting) เช่นนี้ เป็นการนำ “กระบวนการบริหาร” หรือ “ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อการบริหาร” ที่เรียกว่า แพมส์-โพสคอร์บ (PAMS - POSDCORB) แต่ละตัวมาเป็นแนวทางในการให้ความหมายอาจให้ความหมายได้อีกว่า การบริหาร หมายถึง การดำเนินงาน หรือการปฏิบัติงานใด ๆ ของหน่วยงานของรัฐ และ/หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับคน สิ่งของ และหน่วยงาน โดยครอบคลุมเรื่องต่างๆ เช่น (1) การบริหารคน (man) (2) การบริหารเงิน (money) (3) การบริหารวัสดุอุปกรณ์ (material) (4) การบริหารงานทั่วไป (management) (5) การบริหารการให้บริการประชาชน (market) (6) การบริหารคุณธรรม (morality) (7) การบริหารข้อมูลข่าวสาร (message) (8) การบริหารเวลา (minute) และ (9) และการบริหาร การวัดผล (measurement) เป็น “ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อการบริหาร” ที่เรียกว่า 9M นอกจากนี้แล้วยังอาจนำปัจจัยอันนำมาใช้เป็นแนวทางในการให้ความหมายได้อีก เป็นต้นว่า 4M ซึ่งประกอบด้วย การบริหารคน (man) การบริหารเงิน (money) การบริหารวัสดุอุปกรณ์ (material) และการบริหารงานทั่วไป (management) และ 5 P ซึ่งประกอบด้วย ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ประหยัดประสานงาน และ ประชาสัมพันธ์

สมพงษ์ เกษมสิน (2523) กล่าวไว้ว่า คำว่า การบริหารนิยมใช้กับการบริหารราชการ หรือการจัดการเกี่ยวกับนโยบาย ซึ่งมีศัพท์บัญญัติ ว่า รัฐประศาสนศาสตร์ (public administration) และคำว่า การจัดการ (management) นิยมใช้กับการบริหารธุรกิจเอกชน หรือการดำเนินการตามนโยบายที่กำหนดไว้

สมพงษ์ เกษมสิน ยังให้ความหมายการบริหารไว้ว่า การบริหารมีลักษณะเด่นเป็นสากลอยู่หลายประการ ดังนี้

1. การบริหารย่อมมีวัตถุประสงค์
2. การบริหารอาศัยปัจจัยบุคคลเป็นองค์ประกอบ
3. การบริหารต้องใช้ทรัพยากรการบริหารเป็นองค์ประกอบพื้นฐาน
4. การบริหารมีลักษณะการดำเนินการเป็นกระบวนการ
5. การบริหารเป็นการดำเนินการร่วมกันของกลุ่มบุคคล
6. การบริหารอาศัยความร่วมมือร่วมใจของบุคคล กล่าวคือ ความร่วมมือ (collective mind)

จะก่อให้เกิดความร่วมมือของกลุ่ม (group cooperation) อันจะนำไปสู่พลังของกลุ่ม (group effort) ที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์

7. การบริหารมีลักษณะการร่วมมือกันดำเนินการอย่างมีเหตุ
8. การบริหารมีลักษณะเป็นการตรวจสอบผลการปฏิบัติงานกับวัตถุประสงค์
9. การบริหารไม่มีตัวตน (intangible) แต่มีอิทธิพลต่อความเป็นอยู่ของมนุษย์

วิรัช วิรัชภววรรณ (2548) กล่าวไว้ว่า การบริหารจัดการ (management administration) การบริหารการพัฒนา (development administration) แม้กระทั่งการบริหารการบริการ (service administration) แต่ละคำมีความหมายคล้ายคลึงหรือใกล้เคียงกันที่เห็นได้อย่างชัดเจนมีอย่างน้อย 3 ส่วน คือ

1. ล้วนเป็นแนวทางหรือวิธีการบริหารงานภาครัฐที่หน่วยงานของรัฐ และหรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐ นำมาใช้ในการปฏิบัติราชการเพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารราชการ
2. มีกระบวนการบริหารงานที่ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ การคิด (thinking) หรือ การวางแผน (planning) การดำเนินงาน (acting) และการประเมินผล (evaluating)
3. มีจุดหมายปลายทาง คือ การพัฒนาประเทศไปในทิศทางที่ทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น รวมทั้งประเทศชาติมีความเจริญก้าวหน้าและมั่นคงเพิ่มขึ้น สำหรับส่วนที่แตกต่างกัน คือ แต่ละคำมีจุดเน้นต่างกัน กล่าวคือ การบริหารจัดการเน้นเรื่องการนำแนวคิดการจัดการของภาคเอกชนเข้ามาใช้ในการบริหารราชการ เช่น การมุ่งหวังผลกำไร การแข่งขัน ความรวดเร็ว

การตลาด การประชาสัมพันธ์ การจูงใจด้วยค่าตอบแทน การลดขั้นตอน และการลดพิธีการ เป็นต้น ในขณะที่การบริหารการพัฒนาให้ความสำคัญเรื่องการบริหารรวมทั้งการพัฒนา นโยบายแผน แผนงาน โครงการ (policy, plan, program, project) หรือกิจกรรมของหน่วยงานของรัฐ ส่วนการบริหารการบริการเน้นเรื่องการอำนวยความสะดวกและการให้บริการแก่ประชาชน

ธงชัย สันติวงษ์ (2543) กล่าวถึงลักษณะของงานบริหารจัดการไว้ 3 ด้าน คือ

1. ในด้านที่เป็นผู้นำหรือหัวหน้างาน งานบริหารจัดการ หมายถึง ภาระหน้าที่ของบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่ปฏิบัติตนเป็นผู้นำภายในองค์การ
2. ในด้านของภารกิจหรือสิ่งที่ต้องทำงานบริหารจัดการ หมายถึง การจัดระเบียบทรัพยากรต่างๆ ในองค์การ และการประสานกิจกรรมต่างๆ เข้าด้วยกัน
3. ในด้านของความรับผิดชอบ งานบริหารจัดการ หมายถึง การต้องทำให้งานต่างๆ สำเร็จ ลุล่วงไปด้วยดีด้วยการอาศัยบุคคลต่างๆ เข้าด้วยกัน

วิจิตร ศรีสะอ้าน (2536) ได้ให้ความเห็นระหว่างการบริหาร และการจัดการไว้ว่า การบริหาร และการจัดการไม่ได้มีความแตกต่างกัน กล่าวคือ

Administration มักนิยมแปลเป็นไทยว่าการบริหารส่วน management มักนิยมแปลว่าการจัดการ บางครั้งก็แปลว่าการบริหารเหมือนกัน ดังนั้น คำสองคำนี้มีความหมายเหมือนกัน Administration มักนิยมใช้ในการบริหารราชการ หรืองานภาครัฐ ส่วน management นั้นนิยมเกี่ยวกับงานด้านธุรกิจ แต่ความแตกต่างมักจะมองที่ระดับของการบริหาร

อย่างไรก็ตามในทางวิชาการ คำว่าการบริหาร และการจัดการ มิได้มีความหมายแตกต่างกันตามที่กล่าวไว้ข้างต้น คำว่าการจัดการกันสามารถใช้กับหน่วยงานราชการ หรือองค์กรภาครัฐ และ ใช้ดำเนินการในระดับนโยบายเช่นกัน ทั้งนี้เพราะแนวความคิดการจัดการสมัยใหม่เน้นการผสมผสานองค์ความรู้ทั้งศาสตร์การบริหาร และศาสตร์การจัดการตลอดจนพฤติกรรมศาสตร์เข้าด้วยกันอย่างแยกไม่ออก ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้ ได้ใช้คำว่า “การจัดการ” ซึ่งมีความหมายเดียวกับ คำว่า การบริหาร และการจัดการมาประยุกต์ใช้ในการศึกษา

กระบวนการบริหาร

ในหลักการบริหารองค์การ กระบวนการบริหารเป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญที่จะทำให้องค์กรมุ่งสู่ความสำเร็จ มีผู้ที่ทำการศึกษาได้ให้ความเห็นไว้หลากหลายแนวคิด พอสรุปได้ ดังนี้

กูลิค และ เออร์วิค (Gulick & Urwick, 1996 อ้างถึงใน วิรัช วิรัชนิภาวรรณ, 2545) กล่าวถึงแนวคิดกระบวนการบริหารโพสคอรบ (POSDCoRB) ประกอบด้วยขั้นตอนการบริหาร 7 ประการ ได้แก่ การวางแผน (planning) การจัดองค์การ (organizing) การบริหารงานบุคคล (staffing) การอำนวยการ (directing) การประสานงาน (coordinating) การรายงาน (reporting) และการงบประมาณ (budgeting)

ฟาโยล (Fayol, 1996 อ้างถึงใน วิรัช วิรัชนิภาวรรณ , 2545) เห็นว่าแนวคิดกระบวนการบริหารประกอบด้วย 5 ประการ หรือรวมเรียกว่า พอคค์ (POCCC) ได้แก่ การวางแผน (planning) การจัดองค์การ (organizing) การบังคับการ (commanding) การประสานงาน (coordinating) และการควบคุมงาน (controlling)

ในปัจจุบันได้มีผู้เชี่ยวชาญทางการบริหารหลายท่านได้พยายามสรุปกระบวนการบริหารว่ามีทั้งหมด 8 ประการ ได้แก่ (วิรัช วิรัชนิภาวรรณ, 2545)

1. การวางแผน (planning) เป็นหน้าที่แรกในการบริหารงาน เพื่อกำหนดแนวทางการ
2. บริหาร ดำเนินงานสำหรับอนาคต ซึ่งแผนงานและวัตถุประสงค์จะบอกให้ทราบถึงจุดมุ่งหมายและทิศทางขององค์การ หน่วยงานและผู้ปฏิบัติ
3. การตัดสินใจ (decision making) ผู้บริหารต้องตัดสินใจเลือกกลยุทธ์หรือวิธีการ
4. ดำเนินงานจากทางเลือกหลาย ๆ วิธี โดยเฉพาะอย่างยิ่งยุคโลกาภิวัตน์ด้วยแล้วการตัดสินใจอย่างชาญฉลาดและมีจริยธรรมเป็นสิ่งที่ท้าทายสำหรับผู้บริหารทุกคน
3. การจัดระเบียบองค์การ (organization) ผู้บริหารต้องพิจารณาโครงสร้างต่าง ๆ ขององค์การ เช่น สายการบังคับบัญชา การแบ่งงาน และการมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบ ซึ่งถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของหน้าที่ในการบริหารองค์การ ดังนั้น การจัดระเบียบองค์การอย่างระมัดระวังและเหมาะสม จะ ช่วย ประ กั้น ให้ มี การ ใช้ ทรัพยากร อย่าง มี ประ สทธิ ภาพ
4. การบริหารงานบุคคล (staffing) การบริหารงานบุคคลประกอบด้วยกิจกรรมเกี่ยวกับ

การสรรหา การฝึกอบรมและการพัฒนาบุคลากร ซึ่งเป็นหน้าที่ที่ผู้บริหารจะต้องรับผิดชอบ

5. การสื่อสาร (communication) ผู้บริหารในปัจจุบันต้องรับผิดชอบในการสื่อสารกับผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับความรู้ คำชี้แนะ กฎระเบียบ และข้อมูลที่จำเป็นต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของงานโดยยึดกระบวนการสื่อสารสองทางเป็นหลักปฏิบัติ นอกจากนั้น การสื่อสารระหว่างองค์การต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับหน่วยงานทางโดยตรงและโดยอ้อมเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้บริหารในสถานการณ์ปัจจุบันและอนาคต

6. การจูงใจ (motivating) สิ่งสำคัญสำหรับการบริหารงานในปัจจุบันก็คือ การจูงใจบุคคลให้มุ่งมั่นทำงานจนบรรลุวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ได้ ด้วยการสนองความต้องการของบุคคล มอบงานที่มีความหมาย ทำทลายความสามารถและให้รางวัลที่มีผลตอบแทนอย่างคุ้มค่า คู่ควรกับผลงาน

7. การเป็นผู้นำ (leading) ผู้บริหารต้องเป็นผู้นำที่ดีโดยการเป็นตัวเป็นตัวอย่างสำหรับการบริหารงานในสถานการณ์ต่างๆ โดยเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกล

8. การควบคุมการทำงาน (controlling) การกระทำเพื่อการแก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดจากการเปรียบเทียบผลงานจริงกับผลงานที่ต้องการหรือคาดหวังเป็นส่วนหนึ่งของการควบคุมของผู้บริหาร

วิจิตร ศรีสอาน (2536) กล่าวว่า ตามทฤษฎีองค์การ ในการบริหารจัดการนั้น ถือว่าองค์ประกอบสำคัญมีสองส่วน คือ “งาน” และ “คน” ในขณะที่ทรัพยากรการบริหารที่สำคัญมี 4 อย่าง หรือที่เรียกรวมๆว่า 4Ms ซึ่งได้แก่ บุคลากร (man) เงิน (money) วัสดุ อุปกรณ์ (material) และการจัดการ (management) หากมีการบริหารจัดการปัจจัยทั้ง 4 ด้านอย่างมีประสิทธิภาพ จะทำให้การดำเนินงานขององค์การบรรลุตามวัตถุประสงค์ หรือตามเป้าหมายที่วางไว้ โดยเฉพาะถ้าหากมีการบริหารจัดการ “งาน” และ “คน” อย่างมีประสิทธิภาพ

ตอนที่ 2 การสังเคราะห์

การสังเคราะห์เพื่อสร้างข้อสรุปจากงานวิจัย

โดยธรรมชาติของการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของครูจะเป็นการทำวิจัยในประเด็นปัญหาชั้นเล็ก ๆ และมีประเด็นปัญหาวิจัยที่ทำวิจัยในแต่ละภาคเรียนหลายเรื่อง เนื่องจากปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียนในแต่ละวันจะมีความหลากหลาย อาจเหมือนหรือแตกต่างกับปัญหาเดิม นอกจากนี้นักเรียนแต่ละรุ่นที่เข้ามาใหม่ที่อยู่ในความรับผิดชอบของครูก็อาจมีความแตกต่างในธรรมชาติของผู้เรียน หรือความแตกต่างในลักษณะของปัญหา ดังนั้น แนวทางการแก้ไขปัญหาของครูก็อาจใช้วิธีการเดิม วิธีการที่ซ้ำกัน หรือวิธีการที่แตกต่างกัน บางครั้งอาจพบว่าวิธีการแก้ไขปัญหาที่เคยใช้ได้ผลกับนักเรียนคนหนึ่ง อาจจะใช้ไม่ได้ผลกับนักเรียนอีกลักษณะหนึ่ง ทำให้ต้องมีการคิดค้นวิธีการใหม่

แม้เป้าหมายหลักของการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของครูจะเน้นที่การแก้ปัญหาของนักเรียน ไม่ได้อยู่ที่การมุ่งสร้างองค์ความรู้เชิงทฤษฎีเหมือนการวิจัยเชิงวิชาการ แต่ผลการศึกษาวิจัยของครูเมื่อดำเนินการอย่างต่อเนื่องความรู้ที่ครูได้จากประสบการณ์ทดลองวิจัยในช่วงระยะเวลาหนึ่งก็สามารถ

นำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ และสามารถสร้างข้อความรู้ในเชิงทฤษฎีที่ได้มาจากการปฏิบัติซึ่งผ่านการทดลองจริงมาแล้ว

ความหมายและจุดมุ่งหมาย

การสังเคราะห์การวิจัยเป็นกระบวนการที่ทำให้ครูสามารถสรุปข้อความรู้รวมที่ได้จากการวิจัยที่ได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่องในประเด็นวิจัยเดียวกัน ทำให้สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้สอดคล้องกับลักษณะของปัญหา หรือลักษณะของผู้เรียนที่มีความแตกต่างกัน การสังเคราะห์ผลการวิจัยเป็นผลพลอยได้จากการวิจัยปฏิบัติของครูที่นอกจากจะทำให้ได้ข้อสรุปที่ชัดเจน ยังนับเป็นผลงานทางวิชาการที่มีคุณค่าของครูก่อนหน้านั้น เนื่องจากเป็นการสร้างข้อความรู้ที่ผ่านการทดลองวิจัยอย่างต่อเนื่อง ในเงื่อนไข บริบทของโรงเรียน ชั้นเรียน หรือผู้เรียน ที่มีความหลากหลาย

โดยสรุป การสังเคราะห์การรายงานการวิจัย คือกระบวนการที่นำไปสู่การสร้างข้อสรุปรวมเกี่ยวกับผลการวิจัยในรายงานต่าง ๆ ที่มีการศึกษาภายใต้ประเด็นวิจัยเดียวกัน แต่อาจมีความแตกต่างในวิธีการดำเนินการ หรือแนวทางการแก้ไขปัญหา หรือสภาพบริบทเงื่อนไขที่ต่างกัน จุดมุ่งหมายของการสังเคราะห์การวิจัย เพื่อให้ได้ข้อความรู้ในเชิงสรุปผลการวิจัยที่มีอยู่กระจัดกระจาย ให้มีความชัดเจนและได้ข้อยุติยิ่งขึ้น

วิธีการสังเคราะห์

ตามหลักการสังเคราะห์รายงานการวิจัย วิธีการสังเคราะห์ที่นิยมใช้กันมี 2 วิธี

1. การสังเคราะห์เนื้อหาสาระ ประกอบด้วยส่วนที่เป็นลักษณะงานวิจัย รายละเอียดวิธีการดำเนินการวิจัย และผลงานวิจัย โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์อภิมาน (meta-analysis) ซึ่งเป็น วิธีการสังเคราะห์เชิงปริมาณ ที่ต้องใช้ระเบียบวิธีทางสถิติ เป็นการนำเสนอข้อค้นพบจากงานวิจัยทุกเรื่องในหน่วยมาตรฐานเดียวกัน และบูรณาการข้อค้นพบของรายงานการวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ทั้งหมด พร้อมทั้งแสดงให้เห็นความเกี่ยวข้องระหว่างลักษณะงานวิจัย สามารถดำเนินการแบบง่าย ๆ โดยใช้วิธีการเจงนับ
2. การสังเคราะห์เนื้อหาสาระเฉพาะส่วนที่เป็นข้อค้นพบของรายงานการวิจัย โดยใช้วิธีการสังเคราะห์ด้วยวิธีการบรรยาย จะได้บทสรุปรวมข้อค้นพบของรายงานการวิจัยที่นำมาสังเคราะห์โดยอาจยังคงสาระของงานวิจัยแต่ละเรื่องไว้ด้วย หรืออาจจะนำเสนอบทสรุปรวมลักษณะภาพรวมโดยไม่คงสาระของงานวิจัยแต่ละเรื่องก็ได้

ขั้นตอนการสังเคราะห์การวิจัยด้วยวิธีเชิงปริมาณ

รายงานการวิจัยที่ต้องการนำมาสังเคราะห์ควรมีอย่างน้อย 2-3 เล่ม ยังมีรายงานการวิจัยมาก ยิ่งทำให้ได้ข้อสรุปที่ครอบคลุมและนำไปใช้ได้กว้างขึ้น ขั้นตอนการสังเคราะห์รายงานการวิจัยมีดังต่อไปนี้

1. **ตรวจสอบคุณภาพของรายงานการวิจัย** ในส่วนของวิธีดำเนินการวิจัย คุณภาพของข้อมูลและความน่าเชื่อถือของผลการวิจัย ทั้งนี้เพื่อให้มั่นใจว่าผลการวิจัยที่นำมาสังเคราะห์เป็นงานวิจัยที่มีคุณภาพ รายงานการวิจัยไม่มีคุณภาพเมื่อนำมาสังเคราะห์ก็จะให้ข้อสรุปรวมที่ไม่มีคุณภาพด้วย

2. การกำหนดประเด็น/ตัวแปรที่แสดงลักษณะของงานวิจัย เช่น ระดับชั้นที่ทำการศึกษาวิจัย วิชาที่ทำการวิจัย ระยะเวลาที่ทำการวิจัย จำนวนของนักเรียนที่ทำวิจัย (เป็นรายกรณี หรือเป็นกลุ่มๆ หรือ ทั้งชั้นเรียน) เป็นต้น

3. การจำแนกงานวิจัยออกตามประเด็นหลักสำคัญที่สนใจ เช่น ลักษณะของผู้เรียนที่สนใจ ศึกษา (ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสนใจเรียน ความตั้งใจเรียน ความชอบในวิชา) วิธีการที่ใช้ในการ แก้ไขปัญหา เป็นต้น

4. การวิเคราะห์ลักษณะงานวิจัย จัดหมวดหมู่และทำการสังเคราะห์โดยการแจกแจงนับตามตัวแปร ที่สนใจ

5. การสังเคราะห์ผลการวิจัย โดยการวิเคราะห์ผลของวิธีการที่ใช้ในการแก้ปัญหากับระดับ ความสำเร็จของวิธีการเหล่านั้น ผู้วิจัยอาจกำหนดเกณฑ์การตัดสินความสำเร็จของวิธีการที่ใช้ในการ แก้ไขปัญหาโดยคิดจากปริมาณของนักเรียนได้รับการแก้ไขปัญหาจนเป็นที่พอใจดังปรากฏในตาราง

เกณฑ์การตัดสินความสำเร็จของการพัฒนาผู้เรียน

ร้อยละของนักเรียนที่ได้รับ การแก้ไขปัญหา	ระดับความสำเร็จของ วิธีการพัฒนา (เกรด)	ความหมาย
75% - 100%	4	ดี
50% - 74%	3	ใช้ได้
25% - 49%	2	พอใช้
น้อยกว่า 25%	1	ต้องปรับปรุง

หมายเหตุ ผู้วิจัยสามารถกำหนดหรือปรับเกณฑ์ได้ตามความเหมาะสม

ตัวอย่างการสังเคราะห์รายงานผลการวิจัยด้วยวิธีเชิงปริมาณ

ตัวอย่างการวิจัยของครูคนหนึ่ง ซึ่งเป็นงานวิจัยขนาดเล็กจำนวน 10 เรื่อง เมื่อนำผลงานวิจัย ทั้งหมดมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ผล จะได้ข้อความรู้ซึ่งช่วยสรุปบทเรียนที่ครูได้เรียนรู้จากการวิจัยของ ตนเอง การสังเคราะห์งานวิจัยครั้งนี้ได้ทำการจำแนกงานวิจัยทั้ง 10 เรื่องตามช่วงเวลาที่ทำวิจัย ระดับชั้น ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้น จำนวนนักเรียนที่ต้องแก้ไขพัฒนา วิธีการที่ใช้พัฒนา ระยะเวลาที่ทำวิจัย และ ผลการวิจัยที่ได้รับ

ผลการสังเคราะห์งานวิจัยจำแนกตามประเด็นวิจัยและปีที่ทำวิจัย

ที่	ประเด็นวิจัย	2542	2543	2544	รวม
1	การจับใจความ	-	-	1	1
2	การสะกดคำ	1	-	-	1
3	การออกเสียงควบกล้ำ	2	-	-	2
4	ความเข้าใจในการอ่าน	-	1	1	2

5	คำคล้องจอง	-	1	1	2
6	ลายมือ	-	1	-	1
7	อ่านหนังสือไม่ออก	-	1	-	1
	รวม	3	4	3	10

ผลการสังเคราะห์งานวิจัยของครุคนี่สรุปได้ว่า ในงานวิจัยที่ทำ 10 เรื่อง เป็นงานวิจัยในปี พ.ศ. 2542, 2543 และ 2544 จำนวน 3 4 และ 3 เรื่อง ตามลำดับ ทำการศึกษากับนักเรียนระดับชั้น ป.2 และ ป. 3 โดยมีประเด็นวิจัยที่ทำจำนวน 7 ประเด็นหลัก ได้แก่ การจับใจความ การสะกดคำ การออกเสียงควบกล้ำ ความเข้าใจในการอ่าน คำคล้องจอง ลายมือ การอ่านหนังสือไม่ออก ประเด็นปัญหาที่พบบ่อย ได้แก่ ปัญหาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน การออกเสียงควบกล้ำและคำคล้องจอง

ผลการสังเคราะห์งานวิจัยจำแนกตามประเด็นวิจัยและระดับชั้นที่ทำวิจัย

ที่	ประเด็นวิจัย	ป. 2	ป. 3	รวม
1	การจับใจความ	1	-	1
2	การสะกดคำ	-	1	1
3	การออกเสียงควบกล้ำ	2	-	2
4	ความเข้าใจในการอ่าน	-	2	2
5	คำคล้องจอง	2	-	2
6	ลายมือ	-	1	1
7	อ่านหนังสือไม่ออก	1	-	1
	รวม	6	4	10

ผลการสังเคราะห์งานวิจัยจำแนกตามประเด็นวิจัยและขนาดกลุ่มตัวอย่าง

ที่	ประเด็นวิจัย	1 คน	3 คน	8 คน	20-25 คน	ทิ้งห้อง	รวม
1	การจับใจความ	-	-	1	-	-	1
2	การสะกดคำ	-	-	-	-	1	1
3	การออกเสียงควบกล้ำ	-	-	-	2	-	2
4	ความเข้าใจในการอ่าน	-	-	-	-	2	2
5	คำคล้องจอง	-	-	-	2	-	2
6	ลายมือ	-	1	-	-	-	1
7	อ่านหนังสือไม่ออก	1	-	-	-	-	1
	รวม	1	1	1	4	3	10

ลักษณะของปัญหาที่ครูผู้นี้ทำการแก้ไขส่วนใหญ่เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนทั้งห้องหรือเป็นกลุ่มใหญ่ งานวิจัยรายกรณีเพียงเรื่องเดียว และที่ศึกษากับนักเรียนบางส่วน (3 คน หรือ 8 คน) มีเพียงอย่างละ 1 เรื่อง เช่นกัน

วิธีการที่ครูใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านภาษาไทยของนักเรียนส่วนใหญ่เป็นการพัฒนาแบบฝึกโดยพบถึงจำนวน 8 เรื่อง นอกจากนี้ยังใช้เกมสในการฝึกทักษะทางภาษาถึง 6 เรื่อง มีการสร้างแรงจูงใจในการเรียนโดยการให้แรงเสริม 2 เรื่อง และใช้เพลงในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจำนวน 2 เรื่อง นอกนั้นก็เป็นการสร้างสื่อการเรียนการสอน การใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน การสอนเสริม การใช้บทเรียน CAI อย่างละ 1 เรื่อง การพัฒนาทักษะทางภาษาไทยของครู ส่วนใหญ่จะใช้วิธีการมากกว่า 1 วิธี ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ผลการสังเคราะห์งานวิจัยจำแนกตามประเด็นวิจัยและวิธีการพัฒนาผู้เรียน

ที่	ประเด็นวิจัย	แบบฝึก	เกมส์	แรงจูงใจ	เพลง	สื่อ	เพื่อนช่วยเพื่อน	สอนเสริม	CAI	รวม
1	การจับใจความ	✓	✓	-	-	-	-	-	-	2
2	การสะกดคำ	-	✓	-	-	✓	-	-	-	2
3	การออกเสียงควบกล้ำ(1)	✓	-	-	✓	-	-	-	-	2
4	การออกเสียงควบกล้ำ(2)	✓	✓	✓	-	-	-	-	-	3
5	ความเข้าใจในการอ่าน(1)	✓	✓	✓	✓	-	-	-	-	4
6	ความเข้าใจในการอ่าน(2)	-	-	-	-	-	-	-	✓	1
7	คำคล้องจอง(1)	✓	✓	-	-	-	-	-	-	2
8	คำคล้องจอง(2)	✓	✓	-	-	-	-	-	-	2
9	ลายมือ	✓	-	✓	-	-	-	-	-	2
10	อ่านหนังสือไม่ออก	✓	-	-	-	-	✓	✓	-	3
	รวม	8	6	3	2	1	1	1	1	-

(1)และ (2) หมายถึง ใช้วิธีการหรือเทคนิคที่ต่างกันในการพัฒนาผู้เรียน

จากการสังเคราะห์ผลการวิจัยทั้งหมดพบว่า งานวิจัยของครูประสบความสำเร็จระดับดีจำนวน 6 เรื่อง จากทั้งหมด 10 เรื่อง ระดับใช้ได้จำนวน 3 เรื่อง และระดับพอใช้จำนวน 1 เรื่อง

ความสำเร็จของการพัฒนาผู้เรียนจำแนกตามประเด็นวิจัย

ที่	ประเด็นวิจัย	ปรับปรุง	พอใช้	ใช้ได้	ดี	รวม
1	การจับใจความ	-	-	-	1	1
2	การสะกดคำ	-	-	1	-	1
3	การออกเสียงควบกล้ำ	-	-	1	1	2

4	ความเข้าใจในการอ่าน	-	-	1	1	2
5	คำคล้องจอง	-	1	-	1	2
6	ลายมือ	-	-	-	1	1
7	อ่านหนังสือไม่ออก	-	-	-	1	1
	รวม	-	1	3	6	10

ความสำเร็จของวิธีพัฒนาผู้เรียนจำแนกตามวิธีการที่ใช้

ที่	ประเด็นวิจัย	แบบฝึก	เกมส์	แรงจูงใจ	เพลง	สื่อ	เพื่อนช่วยเพื่อน	สอนเสริม	CAI	คุณภาพ
1	การจับใจความ	✓	✓	-	-	-	-	-	-	4
2	การออกเสียงควบกล้ำ(2)	✓	✓	✓	-	-	-	-	-	4
3	ความเข้าใจในการอ่าน(2)	-	-	-	-	-	-	-	✓	4
4	คำคล้องจอง(1)	✓	✓	-	-	-	-	-	-	4
5	ลายมือ	✓	-	✓	-	-	-	-	-	4
6	อ่านหนังสือไม่ออก	✓	-	-	-	-	✓	✓	-	4
7	การสะกดคำ	-	✓	-	-	✓	-	-	-	3
8	การออกเสียงควบกล้ำ(1)	✓	-	-	✓	-	-	-	-	3
9	ความเข้าใจในการอ่าน(1)	✓	✓	✓	✓	-	-	-	-	3
10	คำคล้องจอง(2)	✓	✓	-	-	-	-	-	-	2
	คะแนนเฉลี่ยความสำเร็จของวิธีการที่ใช้	3.5	3.3	3.7	3.0	3.0	4.0	4.0	4.0	-

(1)และ (2) หมายถึง ใช้วิธีการหรือเทคนิคที่ต่างกันในการพัฒนาผู้เรียน

ผลการวิจัยของครูท่านนี้พบว่า วิธีการที่ครูใช้ในการพัฒนานักเรียนส่วนใหญ่ ประสบความสำเร็จในระดับดี (4) แต่สรุปได้ไม่หนักแน่น เนื่องจากมีความหลากหลายของข้อค้นพบ หารูปแบบ (pattern) ไม่ได้ เช่น การใช้แบบฝึกในงานวิจัย 8 เรื่อง พบว่าได้ผลดีระดับ 4 จำนวน 5 เรื่อง (ร้อยละ 62.5) ระดับ 3 มีจำนวน 2 เรื่อง และระดับ 2 มีจำนวน 1 เรื่อง แต่หากหาค่าเฉลี่ยของคุณภาพจากการใช้วิธีนี้ในการแก้ปัญหาพบว่า มีค่าเท่ากับ 3.5 จากคะแนนเต็ม 4 ก็นับว่าเป็นวิธีที่ประสบความสำเร็จพอสมควร

สำหรับการใช้เกมส์ในการพัฒนาทักษะภาษานั้นพบว่า ได้ผลดีในระดับ 4 จำนวน 3 เรื่อง จากที่ใช้ทั้งงานวิจัยที่ใช้วิธีการนี้จำนวน 6 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 50 นอกนั้นได้ระดับ 3 และ 2 คะแนนเฉลี่ยของวิธีการนี้มีค่าเท่ากับ 3.3 วิธีนี้ได้ผลน้อยกว่าการใช้แบบฝึกเล็กน้อย

ผลการวิจัยเกี่ยวกับการให้แรงจูงใจ พบว่า จากการนำวิธีการนี้ใช้ในงานวิจัยจำนวน 3 เรื่อง ได้ผลดีคะแนนคุณภาพเฉลี่ยเท่ากับ 3.7 ซึ่งอยู่ในระดับที่ค่อนข้างสูง สำหรับวิธีอื่นๆ มีการนำไปใช้ในงานวิจัยเพียง 1 หรือ 2 เรื่อง ส่วนใหญ่ประสบความสำเร็จในระดับดี แต่ข้อสรุปนี้อาจยังไม่หนักแน่นเนื่องจากวิธีการที่นำไปใช้ยังมีจำนวนน้อยครั้งน่าจะต้องทดลองใช้ต่อไป

การแปลความหมายผลการสังเคราะห์การวิจัยนี้ต้องระวัง เนื่องจากงานวิจัยที่ทำหลายเรื่องผู้วิจัยใช้วิธีการแก้ปัญหาแบบผสม (mixed - method) ไม่ได้ใช้วิธีเดียว ดังนั้น หากครูท่านอื่นต้องการนำวิธีการเหล่านี้ไปใช้บ้าง ต้องออกแบบการวิจัยให้รอบคอบ หากใช้เพียงวิธีการเดียว ผลการวิจัยอาจแตกต่างออกไปจากข้อค้นพบครั้งนี้ได้ ซึ่งเป็นประเด็นที่น่าสนใจว่าผลจะสอดคล้องกันมากน้อยเพียงใด

เป็นที่น่าสังเกตว่างานวิจัยในประเด็นเดียวกัน ได้แก่ การแก้ปัญหาเกี่ยวกับคำคล้องจอง ซึ่งมีจำนวน 2 เรื่อง เรื่องหนึ่งให้ผลวิจัยที่มีความสำเร็จระดับดี (4) แต่อีกเรื่องหนึ่งอยู่ในระดับพอใช้ (2) ข้อค้นพบเช่นนี้ต้องมีการวิเคราะห์และพยายามหาคำอธิบายเกี่ยวกับวิธีการที่ใช้ โดยการสร้างความเข้าใจในข้อค้นพบ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการเลือกแนวทางการแก้ไขปัญหาก็เหมาะสมกับผู้เรียนต่อไป

ขั้นตอนการสังเคราะห์งานวิจัยด้วยวิธีบรรยาย

ขั้นตอนการสังเคราะห์งานวิจัยข้างต้นเป็นตัวอย่างการสังเคราะห์รายงานวิจัยเชิงปริมาณ โดยแสดงการวิเคราะห์จำแนกลักษณะงานวิจัยซึ่งยึดผลที่เกิดขึ้นเป็นหลัก อย่างไรก็ตาม การสังเคราะห์ในลักษณะนี้ยังไม่ได้ให้รายละเอียดในเชิงเนื้อหาเกี่ยวกับกระบวนการที่ใช้ในการแก้ไขปัญหา ผู้วิจัยควรทำการสังเคราะห์การวิจัยเชิงบรรยายด้วย โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา ซึ่งมีขั้นตอนสำคัญดังนี้

(1) ศึกษาและวิเคราะห์งานวิจัย

(2) จัดหมวดหมู่ของงานวิจัยที่มีเป้าหมาย (ผลที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน) แบบเดียวกัน เช่น งานวิจัยที่เน้นการพัฒนาความสามารถทางคณิตศาสตร์ หรืองานวิจัยที่เน้นการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน

(3) วิเคราะห์เนื้อหาในรายงานวิจัยแต่ละเรื่องดังนี้

(3.1) สภาพปัญหาที่เกิดขึ้น

(3.2) วิธีการที่ใช้ในการวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหาเพื่อนำไปสู่การคิดวิธีการแก้ไข

(3.3) แนวคิด หลักการหรือวิธีการที่ใช้ในการพัฒนาผู้เรียน

(3.4) ขั้นตอนการวางแผนและทดลองแก้ไขปัญหา

(3.5) วิธีการเก็บข้อมูลและประเมินผล

(3.6) ผลการวิจัย

(3.7) บทเรียนที่ได้เรียนรู้

(4) วิเคราะห์ความเหมือนหรือต่างของสาระในงานวิจัยตามประเด็นในข้อ 3

(5) สังเคราะห์ผลการวิจัย เน้นวิธีการที่ใช้ในการพัฒนาผู้เรียนและเปรียบเทียบผลที่เกิดขึ้น

ตัวอย่างการสังเคราะห์รายงานผลการวิจัยด้วยวิธีการบรรยาย

สมมติงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์มีจำนวน 2 เรื่อง เกี่ยวข้องกับการเขียนคำคล้องจอง การรายงานผลการสังเคราะห์สามารถทำได้โดยการรายงานรายละเอียดเกี่ยวกับงานวิจัยแต่ละเรื่อง จากนั้นทำการประมวลผลสรุป การสังเคราะห์แบบนี้ทำให้ผู้อ่านได้ข้อมูลคำอธิบายเกี่ยวกับวิธีดำเนินการวิจัย ซึ่งเป็น

รายละเอียดที่มีความแตกต่างไปจากการสังเคราะห์ด้วยวิธีเชิงปริมาณ ตัวอย่างโครงสร้างของเนื้อหาในการรายงานผลการสังเคราะห์มีดังนี้

การแก้ปัญหาการเขียนคำคล้องจองของนักเรียน

1) งานวิจัยเรื่องที่ 1

สภาพปัญหาที่เกิดขึ้น (ระบุลักษณะของปัญหาที่เกิดขึ้น ยกตัวอย่าง นักเรียนที่มีปัญหา ในการเขียนคำคล้องจอง จำนวนหรือปริมาณนักเรียนที่พบ ข้อบกพร่อง ระดับชั้นที่ปรากฏ ธรรมชาติหรือ ลักษณะส่วนตัวของนักเรียนที่มีปัญหาด้านนี้ ระยะเวลาที่เกิดปัญหานี้ ฯลฯ)

แนวทางการวิเคราะห์ข้อบกพร่อง (ระบุแนวทางการวิเคราะห์ข้อบกพร่องว่าครูได้ใช้วิธีการอย่างไร)

แนวคิดพื้นฐานในการแก้ไขปัญหา (อธิบายแนวคิดที่ใช้ในการแก้ไขปัญหา โดยอาจได้มาจากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง จากประสบการณ์ของครู จากเพื่อนร่วมงานหรือจากการเข้าร่วมประชุมวิชาการ ฯลฯ)

การวางแผนและทดลองแก้ไขปัญหา (อธิบายแผนการดำเนินงาน การสร้างนวัตกรรมหรือสื่อที่ช่วยในการเรียนการสอน (ถ้ามี) ช่วงเวลาการทดลอง การประเมินผลผู้เรียน เครื่องมือหรือวิธีการเก็บข้อมูล)

การเก็บข้อมูลและประเมินผล (แสดงข้อมูลเกี่ยวกับผลที่เกิดขึ้นจากการวิจัย)

การสรุปผลการวิจัยและสะท้อนผล (นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาสรุปผล และสะท้อนให้ผู้เกี่ยวข้องร่วมวิพากษ์วิจารณ์ ผลการวิจัยประสบความสำเร็จหรือไม่ เพราะอะไร มีประเด็นใดที่ควรปรับปรุงต่อไป)

สรุปบทเรียนที่ได้เรียนรู้ (อธิบาย สร้างความเข้าใจในข้อค้นพบ เพื่อเป็นบทเรียนสำหรับการใช้ประโยชน์หรือวิจัยต่อไป)

2) งานวิจัยเรื่องที่ 2

สภาพปัญหาที่เกิดขึ้น (ระบุลักษณะของปัญหาที่เกิดขึ้น ยกตัวอย่าง นักเรียนที่มีปัญหา ในการเขียนคำคล้องจอง จำนวนหรือปริมาณนักเรียนที่พบ ข้อบกพร่อง ระดับชั้นที่ปรากฏ ธรรมชาติหรือ ลักษณะส่วนตัวของนักเรียนที่มีปัญหาด้านนี้ ระยะเวลาที่เกิดปัญหานี้ ฯลฯ)

แนวทางการวิเคราะห์ข้อบกพร่อง (ระบุแนวทางการวิเคราะห์ข้อบกพร่องว่าครูได้ใช้วิธีการอย่างไร)

แนวคิดพื้นฐานในการแก้ไขปัญหา (อธิบายแนวคิดที่ใช้ในการแก้ไขปัญหา โดยอาจได้มาจากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง จากประสบการณ์ของครู จากเพื่อนร่วมงานหรือจากการเข้าร่วมประชุมวิชาการ ฯลฯ)

การวางแผนและทดลองแก้ไขปัญหา (อธิบายแผนการดำเนินงาน การสร้างนวัตกรรมหรือสื่อที่ช่วยในการเรียนการสอน (ถ้ามี) ช่วงเวลาการทดลอง การประเมินผลผู้เรียน เครื่องมือหรือวิธีการเก็บข้อมูล)

การเก็บข้อมูลและประเมินผล (แสดงข้อมูลเกี่ยวกับผลที่เกิดขึ้นจากการวิจัย)

การสรุปผลการวิจัยและสะท้อนผล (นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาสรุปผล และสะท้อนให้ผู้เกี่ยวข้องร่วมวิพากษ์วิจารณ์ ผลการวิจัยประสบความสำเร็จหรือไม่ เพราะอะไร มีประเด็นใดที่ควรปรับปรุงต่อไป)

สรุปบทเรียนที่ได้เรียนรู้ (อธิบาย สร้างความเข้าใจในข้อค้นพบ เพื่อเป็นบทเรียนสำหรับการใช้ประโยชน์หรือวิจัยต่อไป)

3) การสังเคราะห์ผลการวิจัยของรายงานวิจัยเรื่องที่ 1 และ 2

นำผลการวิจัยเรื่องที่ 1 และ 2 มาสังเคราะห์เข้าด้วยกัน โดยชี้ให้เห็นความเหมือน/ต่างของแนวทางการแก้ปัญหา หรือความเหมือน/ต่างของบริบทของผู้เรียนหรือห้องเรียน ความสอดคล้องหรือความแตกต่างของข้อค้นพบ อภิปรายปัจจัยเงื่อนไขที่นำไปสู่ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของแนวทางการแก้ไขปัญหาที่ใช้ในการวิจัย สรุปให้เห็นสถานการณ์ที่เหมาะสมกับการเลือกใช้วิธีการที่ครูค้นพบหรือพัฒนาขึ้น

การใช้ประโยชน์จากผลการสังเคราะห์งานวิจัย

เป้าหมายหลักของการวิจัยปฏิบัติการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน คือการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนหรือที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนโดยครูเป็นผู้วิจัย การจัดการเรียนการสอนของครูในยุคปฏิรูปการศึกษาต้องอาศัยการวิจัยเป็นเครื่องมือสำคัญในการคิดค้นแนวทางใหม่ๆ สำหรับพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ผลงานทางวิชาการซึ่งได้จากการทำวิจัยถือเป็นผลพลอยได้ของครู ไม่ใช่จุดมุ่งหมายหลักที่ผลักดันให้ครูต้องทำวิจัย ด้วยเหตุนี้การวิจัยของครูจึงมีความยืดหยุ่นในแบบแผนของการเขียนรายงานหรือการเสนอผลการวิจัย คุณภาพของงานวิจัยของครูยังเป็นสิ่งที่ต้องคำนึงถึงและให้ความสำคัญ แต่ร่องรอยหลักฐานที่สะท้อนผลงานวิจัยของครูอาจจะไม่ได้จัดทำเป็นรายงานฉบับสมบูรณ์เนื่องจากข้อจำกัดของเวลา ครูนักวิจัยจึงมักมีความกังวลว่าผลงานวิจัยของตนเองจะไม่มีคุณภาพและไม่เป็นที่ยอมรับ เนื่องจากไม่ได้ใช้วิธีการวิจัยที่ทำอย่างเป็นทางการ เช่นงานวิจัยของนักวิชาการทั่วไป

งานวิจัยของครูมีลักษณะเป็นงานวิจัยขนาดเล็ก (small scale) การใช้ประโยชน์จากผลการวิจัยอาจจะไม่สามารถทำได้ในวงกว้าง เนื่องจากข้อจำกัดของกลุ่มตัวอย่างหรือบริบทที่ใช้ในการทำวิจัยมีลักษณะเฉพาะ ปัญหาการสรุปอ้างอิงผลการวิจัยยังประชากรจึงนับว่าเป็นจุดอ่อนของงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของครู

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากครูไม่ได้ทำวิจัยเพียงเรื่องเดียว แล้วยุติเพียงแค่นั้น ในอนาคตงานวิจัยของครูจะเกิดขึ้นตลอดเวลา และเมื่อนางานวิจัยเหล่านั้นมาสังเคราะห์เข้าด้วยกัน คุณค่าของผลการวิจัยโดยสรุปรวมจากข้อค้นพบปลีกย่อยต่างๆ จะมีค่ามหาศาล เพราะเป็นข้อค้นพบที่ผ่านการทดลองตรวจสอบและปฏิบัติจริงมาแล้ว การสังเคราะห์รายงานการวิจัยจึงทำให้ได้องค์ความรู้ที่มีประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนหรือผู้เรียน ภายใต้งื่อนไปสถานการณ์ต่างๆ ที่ครูได้ศึกษาค้นคว้าทดลองจากนักเรียนหลายกลุ่มหรือหลายรุ่น

นอกจากนี้ผลการสังเคราะห์รายงานการวิจัยของครูยังเป็นประโยชน์ที่สามารถนำไปสู่การพัฒนาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์ของการเรียนการสอน โดยเป็นผลงานทางความคิดของครูผู้เป็นผู้ปฏิบัติการใน

โรงเรียน เป็นผู้สร้างทฤษฎีขึ้นเอง อาจกล่าวได้ว่า เป็นทฤษฎีฐานราก (grounded theory) ที่พัฒนาโดยครุ
นักรวิจัย

การสังเคราะห์รายงานการวิจัย มิใช่จะดำเนินการได้เฉพาะงานวิจัยระดับบุคคลเท่านั้น โรงเรียน
หรือสถานศึกษาสามารถทำการสังเคราะห์งานวิจัยของครูในโรงเรียนของตน หน่วยงานต้นสังกัดสามารถทำ
การสังเคราะห์งานวิจัยของครูในสังกัดของตนเอง และหน่วยงานที่รับผิดชอบในการส่งเสริมการวิจัยระดับชาติ
ก็สามารถสังเคราะห์งานวิจัยในชั้นเรียนของครูไทย ฐานข้อมูลงานวิจัยของครูจึงเป็นสิ่งจำเป็น ในอนาคต
อันใกล้นี้ งานวิจัยในชั้นเรียนของครูจะมีมากมาย ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนที่เกิดขึ้นซ้ำกันหรือ
คล้ายกัน กระจายอยู่ทั่วทุกแห่งของประเทศ และได้รับการแก้ไขด้วยวิธีการที่หลากหลาย หากนำรายงาน
การวิจัยที่มีนับเป็นจำนวนพันหรือหมื่นเรื่องมาสังเคราะห์เข้าด้วยกัน ก็จะได้ขุมทรัพย์ความรู้ที่มีความมหาศาล
ที่ทำให้เพื่อนร่วมวิชาชีพได้เห็นแนวทางการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในลักษณะเดียวกัน ได้มีโอกาสเรียนรู้และ
นำไปใช้ประโยชน์โดยไม่ต้องเสียเวลาคิดค้นใหม่ หากเงื่อนไขปัจจัย หรือบริบทของปัญหานั้นเป็นแบบ
เดียวกัน ขณะเดียวกันก็นับเป็นการเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบเข้าถึงความตรงของข้อค้นพบที่เกิดขึ้นจาก
การวิจัย อันจะทำให้งานวิจัยของครูเป็นงานวิจัยที่มีคุณภาพระดับมืออาชีพยิ่งขึ้น